

Koray Çalışkan

koray.caliskan@radikal.com.tr

Adı Hüseyin olan bir zencinin ABD başkanı olduğu bir dünyada yaşıyoruz.

Aslında sorunun yanıtı belli. Evet, CHP de iktidara gelecek. Ya koalisyonla ya tek başına bir gün mutlaka iktidarı alacak. AKP o zaman gerçek muhalefetin ne olduğunu öğrenmek zorunda kalacak. Umarım o zamana kadar AKP demokrasinin ‘kazananların işine geleni yapması’ değil, ‘kaybedenlerin korunması’ olduğunu anlar. CHP zamanında anlamamıştı, sonucu herkes gördü.

AKP’nin gücünden çok daha güçlü iktidarlar devrildi gitti. 2. Dünya Savaşı ertesi ortaya çıkan sosyal demokrat hegemonya öyle güçlüydü ki muhafazakârların tarihten silindiğini düşünen aymaz siyaset bilimcileri bile çıktı. Thatcher sosyal demokratları ezdi geçti. Üç dönem iktidar oldu. Muhafazakârları öyle güçlendirdi ki başbakanlığı bıraktı, partisi yine de kazandı. Solun tarihten silindiğini düşünen yeni aymazlar bu sefer Thatcher’ın istese ‘kraliçe bile olabileceğini’ yazdı. Sosyal demokrasi bitmişti. Sosyalizm yıkılmıştı. Ve sair. Sosyal demokratlar geldiler, muhafazakârları yıkıp geçtiler. Blair üç dönem üst üste kazandı. Uzun lafın kısası, 2023 hayallerini görenler önce 2014’ü bir çıkarsınlar, sonra ileriye bakarlar.

CHP’nin şansı var mı?

CHP yenileniyor. Siyaseti acı ilaçlar içerek öğrenmiş görünüyor. Bundan sonra AKP gerçek muhalefetle karşılaşacak. Tabandan yetişen genç kuşak siyasetçiler AKP’ye öfke duymuyor. Onu etüt ediyorlar, çalışıyorlar, ondan öğreniyorlar, bir de üzerine saygı duyuyorlar. Zaten hasmını saymayan, onu alt edemez.

AKP bu yüzden kaybedecek. CHP bu konuda iki imtihana girdi. Birinden ikmale kaldı, diğerinden takdir kaptı. Kılıçdaroğlu’nun İstanbul kampanyası ilk örnek. İkmale kaldı çünkü kazanamadı. İyi örnek çünkü Baykal’lı CHP popülerlikte dip yaptığı zamanlarda pek tanınmayan Kılıçdaroğlu, AKP’yle arasındaki makası yüzde 8 farka düşürdü. İstanbul kampanyasıyla AKP’yi yordu. Eğer iyi çalışırlarsa İstanbul’u bu sefer alabilirler. Zor ama imkânsız değil. Gerçekten buna ihtimal veriyor muyum? Antalya’da oldu. CHP’nin kaybetmesine kesin gözüyle bakılıyordu. Türel çok güçlüydü, karizmatikti, kente muazzam yatırım getirmişti. Akaydın’ı kimse tanımıyordu. Yoksul bir doktordu. Baykal kaybedeceğini bildiği için seçim kampanyasına topu topu 150.000 TL ayırmıştı. Orta bütçeli bir filmin reklam harcaması bunun üç katıdır! Hiçbir ilçe başkanı büyükşehir aday olamamıştı. Erdoğan 28 kere kenti ziyaret etmiş, Antalya’yı almayı kafaya koymuştu. CHP maçı kafada kaybetmişti.

Herkes yanıldı. Erdoğan gözlerine inanamadı. “Çok anormal bir durum” dedi. CHP tarihinin en başarılı kampanyasıydı. Bu kampanyanın hikâyesini merak edenler başarının mimarı BirGün yazarı İlyas Başsoy’un ‘AKP Nasıl Kazanır, CHP Nasıl Kaybeder’ kitabını okusun.

CHP’nin yolundaki işaretler

Başarı için üç adım yeter. 1. CHP ilkelerini temize çekiyor. Zor değil. Sosyal demokrasinin prensipleri oturmuş. Tekerleği yeniden icat etmeye gerek yok. Ama mesele bunları Türkiye şartlarında reforme etmek, eski sosyal demokrasiyi CHP’ye almak yerine, Yeni CHP’nin sosyal demokrasiyi zenginleştirebilmesi. Nasıl olabileceği bir dahaki yazıya. Merak edenlere mesele ‘piyasa’ da bitiyor diyeyim.

İkinci yol ilkelerle alakalı değil. Zaten CHP’ye hiç oy vermeyecekleri ve zaten CHP’ye oy verecekleri ikna etmeyi amaçlamamalı. CHP’nin amacı kararsızları yanına çekmek olmalı.

Kararsızlar bütün gelişmiş demokrasilerden seçimlerin kaderini belirleyen gruptur. Politik değillerdir, ideoloji sevmezler. Program değil proje severler. Duygusaldir. CHP onlara küs. Üçüncü yol, örgüt içi eğitim. Parti okulu önemlidir. Ama parti örgütüne ilkeleri belletmek için değil, parti örgütünden örgütlenmeyi öğrenmek için. Çağdaş örgütlenme çalışmaları egzersizler, tiyatro yöntemleri, pazarlama stratejilerinde kullanılan ikna yöntemleri ve örgütlenmeyi ‘uğrayıp çay içme olarak’ değil, bir amaç ekseninde sistematik olarak yapılan bir çalışma olarak görür. Bunu Türkiye’de AKP’den ve Eğitim-Sen’in bir-iki şubesinden başka iyi yapabilen yok. BDP sosyal hareket partisi olduğu için onu kitle partileri dışında tutuyorum. Özetle basit ilkeler, popüler yorumları ve sistematik örgütlenme. Kitlesele ve başarılı bir parti olmak için (AKP gibi) bu adımları atan kazanır. Kimse “Kılıçdaroğlu Alevi, bu millet ona oy vermez” falan demesin. Adı Hüseyin olan bir zencinin ABD başkanı olduğu bir dünyada yaşıyoruz.